

COMUNICAT DE PRESĂ nr. 81/23

Luxemburg, 17 mai 2023

Hotărârea Tribunalului în cauza T-312/20 | EVH/Comisia

Acțiunea producătorului german de energie electrică EVH împotriva aprobării de către Comisie a achiziționării de active ale E.ON de către RWE este respinsă

Tribunalul subliniază în special că un schimb de active între întreprinderi independente nu constituie o „concentrare unică”

În martie 2018, societățile de drept german RWE AG și E.ON SE au anunțat că intenționează să efectueze un schimb complex de active prin intermediul a trei operațiuni de concentrare (denumit în continuare „operațiunea globală”).

Prin intermediul primei operațiuni, RWE, care intervine în întregul lanț de furnizare a energiei în mai multe țări europene, urmărea să dobândească controlul exclusiv sau controlul în comun asupra anumitor active de producție ale E.ON, furnizor de energie electrică care își desfășoară activitatea în mai multe țări europene. A doua operațiune consta în dobândirea de către E.ON a controlului exclusiv asupra activităților de distribuție și de comerț cu amănuntul de energie, precum și asupra anumitor active de producție ale innogy SE, o filială a RWE. În ceea ce privește a treia operațiune, aceasta prevedea achiziționarea de către RWE a unei participații de 16,67 % în E.ON.

Prima și a doua operațiune de concentrare au făcut obiectul unui control din partea Comisiei Europene, în timp ce a treia operațiune de concentrare a fost verificată de Bundeskartellamt (Oficiul Federal al Concurenței, Germania).

În aprilie 2018, întreprinderea germană EVH GmbH, care produce energie electrică pe teritoriul german atât din surse de energie convenționale, cât și din surse regenerabile, a comunicat Comisiei intenția sa de a participa la procedura referitoare la prima și la a doua operațiune de concentrare și, în consecință, de a primi documentele aferente acestora.

Prima operațiune de concentrare a fost notificată Comisiei la 22 ianuarie 2019. Prin Decizia din 26 februarie 2019¹ (denumită în continuare „decizia în litigiu”), Comisia a decis să nu se opună operațiunii notificate și să o declare compatibilă cu piața internă în temeiul articolului 6 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 139/2004².

EVH³ a sesizat Tribunalul cu o acțiune având ca obiect anularea deciziei în litigiu. Respingând această acțiune,

¹ Decizia C (2019) 1711 final din 26 februarie 2019 privind declararea unei concentrări ca fiind compatibilă cu piața internă și cu Acordul privind SEE (cazul M.8871 – RWE/E.ON Assets).

² Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului din 20 ianuarie 2004 privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi [„Regulamentul (CE) privind concentrările economice”] (JO 2004, L 24, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 201). În temeiul articolului 6 alineatul (1) litera (b) din regulamentul menționat, în cazul în care constată că o concentrare notificată nu generează îndoieli grave privind compatibilitatea sa cu piața internă, Comisia decide să nu i se opună și o declară compatibilă cu piața internă.

³ Trebuie semnalat faptul că alte zece întreprinderi au introdus de asemenea acțiuni în anulare împotriva deciziei respective. Toate aceste acțiuni sunt respinse, fie ca inadmisibile, fie pe fond. A se vedea seria de cauze conexe: Hotărârile din 17 mai 2023, Stadtwerke Leipzig/Comisia, [T-313/20](#), GWS

Tribunalul precizează mai întâi noțiunea de „concentrare unică” în ceea ce privește schimburile de active. În continuare, Tribunalul se pronunță pentru prima dată cu privire la obligația Comisiei de a publica deciziile adoptate în temeiul articolului 6 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 139/2004. În sfârșit, acesta clarifică întinderea perioadei pe care Comisia trebuie să o analizeze pentru a aprecia compatibilitatea concentrării în cauză cu piața internă și examinează noțiunea de „acționariat comun”.

Aprecierea Tribunalului

Într-o primă etapă, Tribunalul respinge excepția de inadmisibilitate ridicată de RWE, întemeiată pe lipsa calității procesuale active a EVH.

În această privință, Tribunalul amintește că, potrivit articolului 263 al patrulea paragraf TFUE, o persoană fizică sau juridică poate formula o acțiune împotriva unei decizii adresate unei alte persoane numai dacă decizia respectivă o privește direct și individual.

Cu privire la afectarea directă, Tribunalul arată că decizia în litigiu, prin faptul că permite realizarea imediată a primei operațiuni de concentrare, este de natură să determine o modificare imediată a situației piețelor în cauză. Rezultă că EVH, activă pe această piață, este, pentru acest motiv, vizată în mod direct de decizia în litigiu.

Referitor la afectarea individuală a EVH, Tribunalul amintește că, în ceea ce privește o decizie de constatare a compatibilității unei operațiuni de concentrare cu piața internă, afectarea individuală a unei întreprinderi terțe la această operațiune se determină în funcție, pe de o parte, de afectarea poziției sale pe piață și, pe de altă parte, de participarea sa la procedura administrativă. Or, în speță, ținând seama de implicarea importantă a EVH în procedura administrativă, de statutul său de concurent al părților la concentrare, precum și de impactul potențial asupra valorii anumitor investiții identificate în mod specific de EVH în urma concentrării, aceasta trebuie considerată ca fiind vizată în mod individual de decizia în litigiu.

Într-o a doua etapă, pe fond, Tribunalul respinge mai întâi motivul prin care se urmărește să se reproșeze Comisiei, pe de o parte, că nu a controlat a treia operațiune de concentrare și, pe de altă parte, că nu a considerat cele trei operațiuni de concentrare ca fiind componentele unei concentrări unice.

Referitor la a treia operațiune de concentrare, Tribunalul constată că EVH nu poate susține în mod întemeiat că aceasta constituie o concentrare în sensul articolului 3 din Regulamentul nr. 139/2004⁴.

În această privință, Tribunalul arată, în primul rând, că acțiunea nu privește în mod formal decât decizia Comisiei prin care prima operațiune de concentrare a fost declarată compatibilă cu piața internă. Or, decizia respectivă nu statuează în mod explicit cu privire la calificarea care trebuie dată celei de a treia operațiuni, în raport cu noțiunea de „concentrare”, și, prin urmare, cu privire la competența Comisiei de a aprecia compatibilitatea acesteia cu piața internă. În consecință, EVH nu poate solicita Tribunalului să soluționeze o problemă de competență care nu a fost abordată de Comisie în decizia care face obiectul acțiunii. Pe de altă parte, în cazul în care EVH ar considera că a treia operațiune de concentrare este susceptibilă să aibă o dimensiune la nivelul Uniunii, acestea i-ar fi revenit sarcina de a adresa o plângere Comisiei pentru a-i solicita să o examineze, Comisia fiind obligată, într-un asemenea caz, să se pronunțe cu privire la însuși principiul competenței sale de autoritate de supraveghere.

În al doilea rând și în orice caz, achiziționarea unei participații minoritare nu poate conduce la o preluare a controlului decât dacă drepturi specifice sunt atașate participației minoritare, determinând un control exclusiv de drept, sau dacă acționarul minoritar obține, ca urmare a unor împrejurări speciale, un control exclusiv *de facto*⁵. Or,

Stadtwerke Hameln/Comisia, [T-314/20](#), TEAG/Comisia, [T-315/20](#), Naturstrom/Comisia, [T-316/20](#), EnergieVerbund Dresden/Comisia, [T-317/20](#), eins energie in sachsen/Comisia, [T-318/20](#), GGEW/Comisia, [T-319/20](#), Mainova/Comisia, [T-320/20](#), enercity/Comisia, [T-321/20](#) și Stadtwerke Frankfurt am Main Holding/Comisia, [T-322/20](#).

⁴ Această dispoziție, intitulată „Definiția concentrării”, prevede criteriile pe care trebuie să le îndeplinească o operațiune pentru a fi considerată o concentrare în sensul dreptului Uniunii.

⁵ A se vedea în acest sens punctele 57 și 59 din Comunicarea jurisdicțională consolidată a Comisiei în temeiul Regulamentului (CE) nr. 139/2004 al

În speță, EVH nu a susținut că erau asociate drepturi specifice participației minoritare dobândite de RWE și nici nu a demonstrat că RWE a dobândit un control exclusiv *de facto* asupra E.ON.

În ceea ce privește aspectul dacă cele trei operațiuni de concentrare pot fi considerate componente ale unei concentrări unice, Tribunalul amintește că, în acest scop, trebuie îndeplinite două condiții⁶. Pe de o parte, este necesar ca operațiunile să fie interdependente, astfel încât acestea nu ar fi realizate unele fără celelalte. Pe de altă parte, rezultatul operațiunilor respective trebuie să constea în a conferi uneia sau mai multor întreprinderi controlul economic, direct sau indirect, asupra activității uneia sau mai multor alte întreprinderi. Având în vedere aceste condiții, **noțiunea de „concentrare unică” nu are vocația să se aplice atunci când întreprinderi independente dobândesc controlul asupra unor ținte diferite, precum în cazul unui schimb de active.**

În speță, din analiza Tribunalului reiese că operațiunea globală îndeplinește condiția referitoare la interdependență, însă nu pe cea referitoare la rezultat. Astfel, nu există o legătură funcțională între cele trei operațiuni de concentrare, din moment ce operațiunea globală din speță nu este o operațiune prin care sunt realizate mai multe tranzacții intermediare pentru a se ajunge la controlul uneia sau mai multor întreprinderi de către aceeași întreprindere sau de către aceleași întreprinderi. În aceste condiții, întrucât una dintre cele două condiții nu era îndeplinită, Comisia a putut considera în mod valabil că cele trei operațiuni de concentrare nu constituiau componentele unei concentrări unice.

În consecință, nu este nicidecum contradictoriu din partea Comisiei să analizeze separat prima și a doua operațiune de concentrare ținând seama totodată, în decizia în litigiu, de efectele pe care le au una asupra celeilalte.

În această privință, Tribunalul precizează cu titlu introductiv că, chiar dacă ar trebui să confirme existența regulii de prioritate în termenii definiți de Comisie, și anume că o concentrare trebuie examinată în lumina tuturor operațiunilor notificate anterior, aceasta nu s-ar aplica în speță. În fapt, prima operațiune de concentrare a fost notificată formal anterior celei de a doua operațiuni de concentrare. Tribunalul adaugă că, ținând seama de interdependența de drept și de fapt a operațiunilor de concentrare în cauză, o aplicare mecanică a acestei reguli ar putea avea efecte arbitrare asupra întinderii analizei Comisiei. Astfel, în măsura în care operațiunile de concentrare respective prezintă o legătură care permite Comisiei să anticipeze efectele probabile pe piața fiecărei concentrări, revine Comisiei sarcina de a ține seama de acestea la aprecierea globală a tuturor elementelor de probă relevante pe care le realizează cu privire la fiecare dintre operațiunile menționate. În fapt, ele constituie, în raport cu celelalte operațiuni, un element de care Comisia trebuie să țină seama în analiza sa globală a efectelor operațiunii asupra pieței interne.

În continuare, Tribunalul respinge motivul întemeiat pe încălcarea dreptului la protecție jurisdicțională efectivă, în măsura în care publicarea deciziei în litigiu a intervenit după un interval de timp considerabil, amintind că o publicare tardivă a unui act al Uniunii nu are nicio influență asupra validității acestuia.

În cadrul analizei sale, Tribunalul arată că, deși Regulamentul nr. 139/2004 nu prevede publicarea în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* a deciziilor Comisiei adoptate în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) litera (b) din regulamentul menționat, Comisia și-a impus totuși, în practică, obligația de a publica asemenea decizii, cu respectarea confidențialității care trebuie asigurată în ceea ce privește informațiile supuse secretului profesional sau altor excepții de ordine publică⁷. Tribunalul consideră că o astfel de abordare este coerentă cu obligația Comisiei de a asigura, prin măsuri de publicitate adecvate, dreptul terților, afectat în mod direct și individual de asemenea decizii, la o protecție jurisdicțională efectivă.

Consiliului privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi (JO 2008, C 95, p. 1).

⁶ A se vedea în acest sens considerentul (20) și articolul 3 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 139/2004.

⁷ A se vedea punctele 2 și 5 din „Guidance on the preparation of public versions of Commission Decisions adopted under the Merger Regulation” (Document de orientare privind elaborarea versiunilor publice ale deciziilor Comisiei adoptate în temeiul Regulamentului privind concentrările economice) din 26 mai 2015.

În sfârșit, Tribunalul respinge motivul întemeiat pe erori vădite săvârșite de Comisie în aprecierea compatibilității concentrării în cauză cu piața internă, referitoare printre altele, pe de o parte, la alegerea unei perioade de analiză pretins prea scurte și, pe de altă parte, la o examinare prezentată ca insuficientă a influenței pe care RWE ar putea să o exercite asupra E.ON, în special în ceea ce privește acționariatul comun al acestora.

Referitor la perioada de analiză, Tribunalul amintește că, în cadrul controlului concentrărilor, Comisia trebuie să aprecieze dacă o concentrare este de natură să ridice obstacole semnificative în calea concurenței efective pe piața internă sau pe o parte semnificativă a acesteia. O astfel de analiză prospectivă, care constă în examinarea modului în care o operațiune de concentrare ar putea modifica factorii ce determină situația concurenței pe o anumită piață, necesită imaginarea diverselor înlănțuiri de la cauză la efect, pentru a le reține pe cele a căror probabilitate este cea mai puternică. În consecință, Comisia trebuie să efectueze o evaluare a efectelor concentrării pe o perioadă a cărei durată maximă nu poate depăși orizontul producerii, cu un grad de certitudine suficient, a anumitor evenimente. În acest sens, nu se poate impune Comisiei să efectueze o analiză prospectivă pe baza unor elemente cu privire la care nu ar fi în măsură să aibă în vedere, cu o marjă de eroare rezonabilă, efectele pe termen lung.

Referitor la influența grupată exercitată de RWE și de o societate terță asupra E.ON, Tribunalul nu exclude ca prezența unui acționariat comun, și anume deținerea de către aceiași investitori instituționali a unor acțiuni în întreprinderi concurente și efectele concurențiale necoordonate ale acesteia, să poată reduce presiunile concurențiale asupra celorlalți concurenți. Totuși, singurul efect al acestei reduceri nu este, în principiu, suficient în sine pentru a demonstra un obstacol semnificativ în calea concurenței efective în cadrul unei teorii privind prejudiciul întemeiat pe efecte necoordonate. Or, în speță, Tribunalul arată că EVH nu a reușit să identifice indicii capabile să stabilească faptul că prezența societății terțe în cauză în capitalul RWE și al E.ON constituie un element care să indice faptul că există deja o tendință de dominație colectivă. Rezultă că aceasta nu poate imputa Comisiei o eroare vădită de apreciere întrucât a omis să menționeze un asemenea element.

În lumina acestor considerații, **Tribunalul respinge acțiunea în totalitate.**

MENȚIUNE: Acțiunea în anulare are ca obiect anularea acelor acte ale instituțiilor Uniunii care sunt contrare dreptului Uniunii. Cu respectarea anumitor condiții, statele membre, instituțiile europene și particularii pot sesiza Curtea de Justiție sau Tribunalul cu o acțiune în anulare. Dacă acțiunea este întemeiată, actul este anulat. Instituția autoare a actului trebuie să ia măsuri pentru a elimina eventualul vid juridic creat prin anularea acestuia.

MENȚIUNE: Curtea de Justiție poate fi sesizată cu un recurs, limitat la chestiuni de drept, împotriva unei hotărâri sau ordonanțe a Tribunalului. În principiu, recursul nu are efect suspensiv. Dacă este admisibil și întemeiat, Curtea anulează decizia Tribunalului. Atunci când cauza se află în stare de judecată, Curtea poate să soluționeze ea însăși în mod definitiv litigiul. În caz contrar, ea trimite cauza spre rejudecare Tribunalului, care este legat de decizia pe care Curtea a pronunțat-o în recurs.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Tribunalului.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293

Rămâneți conectați!